

4. Przepisy ust. 1—3 mają odpowiednie zastosowanie również przy zatwierdzeniu statutu w części dotyczącej prowadzenia przez fundację działalności gospodarczej, z tym że właściwy minister może zwolnić fundację z obowiązku podawania niektórych informacji, o których mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Zezwolenie może być cofnięte w całości lub w części, jeżeli działalność gospodarcza fundacji jest prowadzona niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa lub warunkami zezwolenia.

2. Jeżeli działalność gospodarcza fundacji jest integralnie związana z jej działalnością statutową, zezwolenie może być cofnięte jedynie po wyczerpaniu postępowania przewidzianego w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97) i po bezskutecznym upływie terminu na dostosowanie działalności gospodarczej do obowiązujących przepisów prawa lub warunków zezwolenia.

§ 5. 1. Fundacji przysługuje ulga w podatku dochodowym z tytułu przekazania dochodów z działalności gospodarczej na realizację celów statutowych.

2. Ulgę w podatku dochodowym ustala się w wysokości:

- 1) 10% należnego podatku dochodowego, jeżeli wpłata na realizację celów statutowych wynosi mniej niż 15% dochodu,
- 2) 15% należnego podatku dochodowego, jeżeli wpłata na realizację celów statutowych wynosi co najmniej 15% dochodu,
- 3) 20% należnego podatku dochodowego, jeżeli wpłata na realizację celów statutowych wynosi co najmniej 20% dochodu.

3. Minister Finansów może udzielić fundacji dalszych ulg i zwolnień od podatku dochodowego, w razie gdy przemawiają za tym ważne względy społeczno-gospodarcze, w szczególności gdy kwota wpłat na cele statutowe z dochodów fundacji jest wyższa od kwot określonych w ust. 2.

§ 6. Fundacji przysługują inne ulgi i zwolnienia podatkowe niż przewidziane w § 5 na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach określających opodatkowanie osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

294

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 listopada 1985 r.

w sprawie karty podatkowej oraz opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Podatnicy wykonujący działalność w zakresie i na warunkach określonych w rozporządzeniu płacą zryczałtowane podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub uiszczają opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła zamiast tych podatków.

§ 2. 1. Podatnicy prowadzący działalność opodatkowaną w formie karty podatkowej lub uiszczający opłatę skarbową są zwolnieni, z zastrzeżeniem § 12, od obowiąz-

ku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, deklaracji o obrocie i dochodzie oraz wpłacania zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci są obowiązani jednak wydawać na żądanie klienta kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobu lub wykonanie usługi oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków w okresie pięciu lat podatkowych, licząc od początku roku, w którym wystawiono rachunek.

2. Do podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy płacili podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach lub w innej formie niż karta podatkowa albo którzy w roku podatkowym rozpoczęli działalność, z wyjątkiem uiszczających opłatę skarbową, nie stosuje się zwolnień, o których mowa w ust. 1, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie w formie karty podatkowej.

3. Podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy płacili podatki obrotowy i dochodowy od przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej, w okresie przed doręczeniem decyzji ustalającej opodatkowanie

w formie karty podatkowej są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży, składać deklaracje o obrocie i dochodzie oraz wpłacać zaliczki na poczet tych podatków.

§ 3. 1. W razie osiągnięcia przez podatników określonych w § 1 dochodów z innych źródeł, podlegających opodatkowaniu tylko podatkiem dochodowym, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na ogólnych zasadach. Do dochodu osiągniętego z tych źródeł przychodów stosuje się stopę podatku odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów podatnika i jego małżonka, z wyjątkiem przychodów zwolnionych od podatku dochodowego bądź odrębnie opodatkowanych tym podatkiem z mocy przepisów szczególnych.

2. Przepis ust. 1 zdanie drugie nie ma zastosowania do podatników uiszczających opłatę skarbową zamiast podatków obrotowego i dochodowego.

Rozdział 2

Karta podatkowa

§ 4. Podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej mogą płacić podatnicy wykonujący działalność:

- 1) w rodzajach rzemiosł określonych w części I tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej „tabelą” — przy zatrudnieniu nie przekraczającym stanu określonego w tabeli, z zastrzeżeniem § 5 ust. 4,
- 2) w zakresie handlu krajowymi artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów oraz napojów alkoholowych, w tym również piwa — w warunkach określonych w części II tabeli,
- 3) w zakresie przemysłu gastronomicznego, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych, w tym również piwa — w warunkach określonych w części III tabeli,
- 4) w zakresie usług transportowych wykonywanych przy użyciu jednego pojazdu — w warunkach określonych w części IV tabeli,
- 5) w zakresie usług rozrywkowych, z wyjątkiem lekcji tańca — w warunkach określonych w części V tabeli,
- 6) w zakresie sprzedaży posiłków domowych w mieszkaniach, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych, w tym również piwa — w warunkach określonych w części VI tabeli,
- 7) w wolnych zawodach, polegającą na świadczeniu usług w zakresie służby zdrowia, przy równoczesnym zatrudnieniu w jednostkach gospodarki społecznej w pełnym wymiarze czasu pracy lub zwolnieniu od tego obowiązku — w warunkach określonych w części VII tabeli.

§ 5. 1. Podatnicy określeni w § 4 są opodatkowani w formie karty podatkowej, jeżeli:

- 1) mają uprawnienia do wykonywania działalności, wydane na podstawie odrębnych przepisów,

2) przy wykonywaniu działalności nie korzystają zarówno z usług osób nie zatrudnionych przez siebie na podstawie umowy o pracę, jak i z usług innych zakładów lub przedsiębiorstw, chyba że chodzi o usługi specjalistyczne, których podatnik nie może wykonać we własnym zakresie,

3) nie wykonują sami, poza jednym z rodzajów działalności wymienionych w § 4, ani ich małżonkowie działalności podlegającej podatkowi obrotowemu, chyba że przepisy szczególne dotyczące opodatkowania tej działalności stanowią inaczej; nie wyłącza jednak opodatkowania w formie karty podatkowej wykonywanie we własnym imieniu:

a) przez podatnika lub jego małżonka działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach wodnych o mocy oddawanej do 5.000 kilowatów,

b) przez podatnika obok działalności wymienionej w § 4 pkt 2 również sprzedaży artykułów spożywczych, rolnych i ogrodniczych pochodzenia zagranicznego, z której przychody opodatkowane są zgodnie z § 11;

w tych wypadkach przepis § 3 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Nie wyłącza opodatkowania w formie karty podatkowej podatników określonych w § 4 i § 5 ust. 1 pkt 3 lit. b) równoczesne wykonywanie przez małżonka działalności określonej w § 4 pkt 4 i 7, jeżeli działalność ta jest opodatkowana także w formie karty podatkowej.

3. Jeżeli podatnik wykonujący działalność określoną w § 4 pkt 1 ma uprawnienia do wykonywania różnych rodzajów rzemiosł, łączne zatrudnienie nie może przekroczyć stanu zatrudnienia określonego dla rodzaju rzemiosła, dla którego przewidziano najniższy stan zatrudnienia.

4. Podatnicy określeni w § 4 pkt 1, mający tytuł mistrza rzemiosła artystycznego i wykonujący rzemiosło artystyczne, mogą być opodatkowani w formie karty podatkowej przy zatrudnieniu zwiększonym o jednego pracownika w stosunku do stanu określonego w tabeli. Wykonywanie rzemiosła artystycznego powinno być potwierdzone przez właściwą izbę rzemieślniczą po dokonaniu oceny działalności wytwórczej lub usługowej podatnika przez komisję rzemiosł artystycznych. Izba rzemieślnicza zawiadamia właściwy urząd skarbowy o rozpoczęciu lub zaprzestaniu wykonywania rzemiosła artystycznego przez podatnika. Prawo do zwiększonego zatrudnienia przysługuje poczynając od wskazanego przez izbę rzemieślniczą miesiąca, w którym podatnik rozpoczął wykonywanie rzemiosła artystycznego, do miesiąca, w którym podatnik zaprzestał wykonywania rzemiosła artystycznego.

5. Podatnicy wykonujący działalność określoną w § 4 pkt 1—5 mogą być opodatkowani w formie karty podatkowej również wtedy, gdy działalność ta wykonywana jest przez wspólników, pod warunkiem że wszyscy wspólnicy są wymienieni w dokumentach uprawniających do wykonywania działalności, a łączna liczba wspólników oraz zatrudnionych pracowników nie przekracza stanu zatrudnienia określonego w tabeli.

6. W rodzajach rzemiosł, o których mowa w § 4 pkt 1, wykonywanych na podstawie zezwolenia, do liczby pracowników wlicza się również osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę nakładczą.

7. Do liczby pracowników nie wlicza się zatrudnionych przez rzemieślnika:

- 1) członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem, a w razie gdy działalność wykonywana jest przez współników — tylko członków rodziny jednego ze współników,
- 2) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy, zgodnie z przepisami o nauce zawodu lub przyuczaniu do wykonywania określonej pracy w rzemieślniczych zakładach pracy; na równi z tymi osobami traktuje się uczniów szkół średnich oraz studentów, zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w okresie wakacji letnich i zimowych oraz w innym czasie wolnym od nauki na podstawie skierowania właściwej komendy wojewódzkiej Ochotniczych Hufców Pracy za pośrednictwem właściwej izby rzemieślniczej,
- 3) czeladników w liczbie do dwóch lub absolwentów szkół zawodowych w liczbie do dwóch — przez okres pierwszych 24 miesięcy po zdaniu przez nich egzaminu czeladniczego lub po ukończeniu szkoły zawodowej; nie wyłącza jednak płacenia karty podatkowej okresowe zatrudnienie — za zgodą organu, który wydał uprawnienie do wykonywania rzemiosła — więcej niż dwóch takich czeladników lub absolwentów, jeżeli to zatrudnienie następuje w miejsce czeladnika lub absolwenta, którego 24-miesięczny okres zatrudnienia upływa nie później niż w ciągu 3 miesięcy,
- 4) emerytów lub rencistów — nie więcej niż dwóch.

8. W rodzajach rzemiosł, o których mowa w § 4 pkt 1, wykonywanych na podstawie zezwolenia, do liczby pracowników nie wlicza się — poza osobami wymienionymi w ust. 7 — również pracowników zatrudnionych wyłącznie przy sprzedaży wyrobów, przyjmowaniu zleceń na usługi, utrzymywaniu czystości, prowadzeniu kasy i księgowości, kierowców i konwojentów, pod warunkiem że podatnik określił na piśmie szczegółowy zakres czynności tych pracowników.

9. Do liczby pracowników nie wlicza się również osób, na których rachunek jest wykonywane rzemiosło po śmierci rzemieślnika, jeżeli osoby te nie biorą udziału w wykonywaniu rzemiosła.

10. Przy wykonywaniu działalności w zakresie handlu, przemysłu gastronomicznego, usług transportowych oraz usług rozrywkowych do liczby pracowników nie wlicza się małżonka, z zastrzeżeniem pkt 3 objaśnień do części IV tabeli, i niepełnoletnich członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem. W razie wykonywania działalności określonej w § 4 pkt 2—5 przez współników, do liczby pracowników nie wlicza się małżonka i niepełnoletnich członków rodziny tylko jednego współnika. Przy wykonywaniu działalności w zakresie handlu i przemysłu gastronomicznego do liczby pracowników nie wlicza się ponadto osób zatrudnionych w celu nauki zawodu, zgod-

nie z przepisami o nauce zawodu w prywatnym handlu i gastronomii.

11. Przy wykonywaniu działalności w zakresie handlu na wniosek podatnika poparty przez właściwą organizację samorządu społeczno-zawodowego podatników urząd skarbowy może wyrazić zgodę na okresowe zatrudnienie jednej dodatkowej osoby ponad stan określony w tabeli, łącznie do trzech miesięcy w ciągu roku podatkowego, w czasie zwiększonej podaży krajowych artykułów rolnych i ogrodniczych.

§ 6. Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej są zwolnieni od obowiązku uiszczania opłat związanych ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie podatku obrotowego.

§ 7. 1. Wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się:

- 1) dla podatników wykonujących działalność określoną w § 4 pkt 1, 4, 5, 6 i 7 — według stawek miesięcznych określonych w tabeli,
- 2) dla podatników wykonujących działalność określoną w § 4 pkt 2 i 3 — w granicach stawek miesięcznych określonych w tabeli, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiary tej działalności,
- 3) dla podatników, o których mowa w § 5 ust. 4, zatrudniających dodatkowo jednego pracownika — według najwyższych stawek określonych w tabeli dla danej miejscowości, podwyższonych:
  - a) o 50% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu jednego pracownika,
  - b) o 30% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu dwóch pracowników,
  - c) o 15% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu trzech pracowników.

2. W wypadkach, o których mowa w § 5 ust. 5, wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się według stawki określonej dla stanu zatrudnienia odpowiadającego łącznej liczbie współników i pracowników.

3. Jeżeli podatnik ma uprawnienia do wykonywania różnych rodzajów rzemiosł bądź do wykonywania działalności w różnych miejscowościach, dla których przewidziane są różne wysokości stawek karty podatkowej, wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się według stawki właściwej dla tego rodzaju działalności i miejscowości, dla których przewidziana jest najwyższa stawka. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do osób wykonujących wolne zawody w zakresie służby zdrowia.

4. Liczbę mieszkańców miejscowości określonych w tabeli przyjmuje się według stanu w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

5. Za miejscowość, w której wykonywana jest działalność, uważa się miejscowość wymienioną w uprawnieciu do wykonywania tej działalności. Jeżeli jednak podatnik wykonuje działalność nie wymagającą zorga-

nizowanego zakładu na terenie różnych miejscowości, wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się według stawki właściwej dla miejscowości, w której podatnik osiąga przeważającą część obrotu.

§ 8. Jeżeli w ciągu roku podatkowego nastąpi zwiększenie liczby mieszkańców danej miejscowości, w następnym roku podatkowym wysokość podatków w formie karty podatkowej ustala się według stawki właściwej dla tej miejscowości, z zastosowaniem obniżki o połowę różnicy pomiędzy tą stawką a stawką właściwą dla tej miejscowości przed zwiększeniem liczby mieszkańców.

§ 9. 1. Stawki karty podatkowej:

1) określone w częściach I, II i IV tabeli obniża się o 20% dla podatników, którzy ukończyli do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat życia lub są inwalidami zaliczonymi przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, jeżeli:

- a) przy wykonywaniu rzemiosła, z wyjątkiem prowadzenia parkingów, nie zatrudniają pracowników, w tym również osób określonych w § 5 ust. 7 pkt 1, 3 i 4, nie licząc małżonka,
- b) przy wykonywaniu przewozu osób taksówkami i dorożkami konnymi oraz ładunków taksówkami bagażowymi nie zatrudniają pracowników i członków rodziny,
- c) przy wykonywaniu handlu krajowymi artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi nie zatrudniają pracowników i członków rodziny,

2) określone w częściach I i IV tabeli obniża się o 10% dla podatników, którzy zatrudniają pracowników będących inwalidami, zaliczonych przez komisję do spraw inwalidztwa i zatrudnienia co najmniej do III grupy inwalidów, na każdego inwalidę; obniżka stawki nie dotyczy osób wymienionych w § 5 ust. 7 i 8.

2. W wypadkach określonych w § 5 ust. 5 obniżkę stawki karty podatkowej stosuje się, jeżeli wszyscy wspólnicy spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 1.

3. Na wniosek podatnika urząd skarbowy może obniżyć stawkę karty podatkowej określoną w części I tabeli, nie więcej jednak niż o 50% stawki:

- 1) w wypadkach szczególnie uzasadnionych w stosunku do podatników, o których mowa w ust. 1,
- 2) jeżeli rozmiar działalności podatnika, przy zatrudnieniu nie przekraczającym jednego pracownika, odbiega od rozmiaru przeciętnej działalności podobnego rodzaju, tak że określona w tabeli stawka byłaby oczywiście za wysoka.

4. Stawki karty podatkowej określone w części I tabeli obniża się o 20% dla podatników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego i wykonujących rzemiosło artystyczne. Obniżkę stosuje się także w wypadkach, gdy działalność rzemieślnicza prowadzona jest w formie spółki, w której tylko jeden ze współników posiada tytuł mistrza rzemiosła artystycznego. Obniżka ta

przysługuje przy zachowaniu warunków określonych w § 5 ust. 4.

5. Jeżeli podatnik wykonuje działalność wymienioną w § 4 pkt 2, 3 i 7 w rozmiarach odbiegających od rozmiaru przeciętnej działalności tego samego rodzaju, tak że określone w części II, III i VII tabeli stawki byłyby oczywiście nieodpowiednie, stawki te mogą być na wniosek podatnika lub z urzędu obniżone lub podwyższone, nie więcej jednak niż o 30%.

6. Stawki karty podatkowej określone w części IV tabeli obniża się:

- 1) o 10% dla podatników wykonujących przewóz osób taksówkami i dorożkami konnymi oraz ładunków taksówkami bagażowymi bez zatrudnienia pracowników i członków rodziny, jeżeli działalność tę wykonywali co najmniej przez okres ostatnich 10 lat,
- 2) o 50% dla podatników wykonujących przewóz osób taksówkami bez zatrudnienia pracowników i członków rodziny, jeżeli są zatrudnieni w uspołecznionych zakładach pracy w pełnym wymiarze czasu pracy i działalność w zakresie tego przewozu wykonują własnym pojazdem za zgodą zakładu pracy; podatnicy ci nie korzystają z obniżek przewidzianych w pkt 1 i ust. 1 pkt 1.

§ 10. 1. W razie zatrudnienia przez podatnika przy wykonywaniu działalności w zakresie rzemiosła, z wyjątkiem prowadzenia parkingów, pełnoletnich członków rodziny, nie licząc małżonka, a w wypadkach określonych w § 5 ust. 5 — nie licząc małżonka jednego ze współników, a także w razie zatrudnienia osób, o których mowa w § 5 ust. 7 pkt 3, podwyższa się stawkę karty podatkowej z tytułu zatrudnienia każdej z tych osób za miesiące, w których była zatrudniona:

- 1) o 50% stawki określonej dla działalności wykonywanej bez zatrudnienia pracowników,
- 2) o 30% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu jednego pracownika,
- 3) o 20% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu dwóch pracowników,
- 4) o 15% stawki określonej dla działalności wykonywanej przy zatrudnieniu trzech pracowników.

2. Zasadę określoną w ust. 1 stosuje się również w razie zatrudnienia przez podatnika każdej z osób, o których mowa w § 5 ust. 7 pkt 4 i ust. 8, z tym że podwyżka karty podatkowej z tytułu zatrudnienia każdej z tych osób wynosi odpowiednio: 30%, 20%, 15% i 10%.

3. Zasady określone w ust. 1 i 2 stosuje się również do podatników, o których mowa w § 5 ust. 4, po podwyżce określonej w § 7 ust. 1 pkt 3. W razie zatrudnienia przez tych podatników czterech pracowników, podwyżka stawek wynosi:

- 1) 10% — w razie zatrudnienia osób wymienionych w ust. 1,
- 2) 5% — w razie zatrudnienia osób wymienionych w ust. 2.

§ 11. Jeżeli podatnik opodatkowany w formie karty podatkowej z tytułu działalności wymienionej w § 4 pkt 2 prowadzi również sprzedaż artykułów spożywczych, rolnych i ogrodniczych pochodzenia zagranicznego, przychody z tej sprzedaży opodatkowuje się na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej, z tym że:

- 1) do książki ewidencji sprzedaży wpisuje się sumy miesięcznych obrotów wynikających z zapisów w książce zakupu tych towarów,
- 2) do dochodu osiągniętego z tej sprzedaży stosuje się stopę podatku odpowiadającą sumie tego dochodu, dochodu z działalności handlowej artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi opodatkowanej w formie karty podatkowej oraz innych dochodów, z wyjątkiem zwolnionych od podatku dochodowego bądź odrębnie opodatkowanych tym podatkiem z mocy przepisów szczególnych.

§ 12. 1. Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej, jeżeli sprzedają produkty lub usługi luksusowe, są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży tych produktów i usług na zasadach określonych w ust. 3—8.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani w terminie płatności karty podatkowej składać deklaracje o obrocie osiągniętym z tytułu sprzedaży produktów lub usług luksusowych oraz wpłacać w tym terminie różnicę między podatkiem obrotowym, należnym według stawek określonych dla takich samych produktów i usług na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174), a stawkami podatku obrotowego określonymi przez Ministra Finansów dla takich produktów i usług na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50). Podatnicy posiadający tytuł mistrza rzemiosła artystycznego i wykonujący rzemiosło artystyczne wpłacają tę różnicę obniżoną o 20%.

3. Do książki ewidencji sprzedaży wpisuje się bezpośrednio po sprzedaży poszczególne kwoty sprzedaży gotówkowej i kredytowej produktów i usług. Wpisaniu do książki podlegają również otrzymane zaliczki na poczet należności z tytułu sprzedaży, o które zmniejsza się należność wpisywaną po dokonaniu sprzedaży.

4. Książka ewidencji powinna być zbroszurowana, a jej karty ponumerowane.

5. Przed rozpoczęciem zapisów książka ewidencji sprzedaży powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia urzędowi skarbowemu.

6. Zapisy w książce ewidencji sprzedaży należy zsumować po zakończeniu każdego miesiąca. Po zakończeniu roku należy sporządzić na oddzielnej karcie książki ogólne roczne zestawienie sum miesięcznych i zsumować je. Zapisów należy dokonywać czytelnie atramentem lub długopisem.

7. Obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży powstaje od dnia, w którym po raz pierwszy dokonano sprzedaży produktów lub usług luksusowych w danym roku podatkowym bądź otrzymano zaliczkę na poczet należności z tytułu sprzedaży.

8. Książka ewidencji sprzedaży powinna być złożona właściwemu urzędowi skarbowemu w terminie do dnia 7 stycznia roku następującego po roku podatkowym, a w razie likwidacji działalności w ciągu roku podatkowego — w terminie płatności ostatniej raty miesięcznej.

§ 13. 1. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej podatnik składa właściwemu urzędowi skarbowemu w deklaracji według ustalonego wzoru, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, od którego ma być zastosowana karta. Podatnik, który rozpoczął wykonywanie działalności w ciągu roku podatkowego, powinien złożyć wniosek przed rozpoczęciem tej działalności. Złożenie wniosku jest równoznaczne ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego w zakresie objętym wnioskiem. Jeżeli do końca każdego roku podatkowego objętego opodatkowaniem w formie karty podatkowej podatnik nie zgłosił zaprzestania na stałe wykonywania działalności, uważa się, że wykonuje on nadal działalność i że zgłosił obowiązek podatkowy na rok następny.

2. Do wniosku stosuje się odpowiednio odrębne przepisy dotyczące deklaracji składanych w związku ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

3. Podatnik może w terminie do końca roku podatkowego zrzec się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej poczynając od roku następnego.

§ 14. Podatnicy płacą podatki w formie karty podatkowej bez wezwania w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, a za miesiąc grudzień — w terminie do dnia 28 grudnia roku podatkowego

Rozdział 3

Opłata skarbowa.

§ 15. Opłatę skarbową zamiast podatków obrotowego i dochodowego uiszczają podatnicy wykonujący rzemiosło wyłączone na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła, zwanego dalej „potwierdzeniem zgłoszenia”, w rodzajach rzemiosła określonych w części I tabeli — przy zatrudnieniu nie przekraczającym jednego pracownika

§ 16. 1. Przepisy § 5 ust. 1, 5, 7 i 9, § 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2—5, § 8, § 9 ust. 1—4, § 10 ust. 1 i 2, § 13 ust. 3 i § 14 stosuje się odpowiednio do opłaty skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 2—6.

2. Nie wyłącza uiszczania opłaty skarbowej wykonywane przez małżonka we własnym imieniu działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem obrotowym.

3. Do liczby pracowników nie wlicza się również osób, nie więcej niż dwóch, zatrudnionych okresowo, łącznie do dwóch miesięcy w ciągu roku podatkowego, za zgodą organu, który wydał potwierdzenie zgłoszenia, przy wykonywaniu rzemiosł: mechanika pojazdowa, blacharstwo pojazdowe, lakiernictwo pojazdowe, mycie oraz smarowanie samochodów i motocykli oraz inne drobne usługi nie związane z ich naprawą, blacharstwo budowlane, murarstwo, ciesielstwo, dekarstwo instalatorstwo sanitarne i ogrzewania, malarstwo i tapetiarstwo oraz zduństwo.

4. Stawki opłaty skarbowej określone w części I tabeli obniżają się o 80% dla podatników, którzy są zatrudnieni w uspołecznionych zakładach pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, jeżeli wykonują za zgodą zakładu pracy wyłącznie usługi i nie zatrudniają pracownika oraz osób, o których mowa w ust. 3 i w § 5 ust. 7; podatnicy ci nie mogą równocześnie korzystać z obniżek przewidzianych w § 9 ust. 1—4.

5. W razie zatrudnienia przez podatnika osób, o których mowa w ust. 3, podwyższa się opłatę skarbową z tytułu zatrudnienia każdej z tych osób w sposób określony w § 10 ust. 1; w okresie ich zatrudnienia nie przysługuje obniżka przewidziana w § 9 ust. 1.

6. Opłatę skarbową pobiera się od podatników, którzy we wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia zgłaszają wykonywanie rzemiosła w warunkach dopuszczających opodatkowanie w tej formie. Podatnik może zrzec się zastosowania opłaty skarbowej.

§ 17. Ulgi podatkowe i zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego stosuje się odpowiednio w zakresie opłaty skarbowej.

Rozdział 4

Przepisy wspólne.

§ 18. 1. Jeżeli z wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia wynika brak warunków do uiszczania przez podatnika opłaty skarbowej, a podatnik w terminie siedmiu dni od daty wydania potwierdzenia zgłoszenia nie zgłosi obowiązku podatkowego w podatkach obrotowym i dochodowym, urząd skarbowy wzywa podatnika do zgłoszenia tego obowiązku w terminie siedmiu dni. Jeżeli podatnik wykonuje działalność w warunkach uprawniających do zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej, urząd skarbowy jednocześnie zawiadamia go o możliwości zastosowania tej formy opodatkowania, pod warunkiem zgłoszenia w tym terminie właściwego wniosku.

2. Jeżeli brak jest warunków do zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej, podatnik jest obowiązany do płacenia podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach. Podat-

nicy korzystający dotychczas ze zwolnienia od obowiązku prowadzenia ksiąg obowiązani są do założenia i prowadzenia ksiąg (handlowych, podatkowych), poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została im doręczona ostateczna decyzja odmawiająca zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej.

§ 19. 1. Podatnikowi przysługuje zrzeczenie się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji.

2. W razie zrzeczenia się zastosowania opłaty skarbowej podatnik obowiązany jest zgłosić obowiązek podatkowy w podatku obrotowym. W tym wypadku, jeżeli podatnik wykonuje działalność w warunkach uprawniających do opodatkowania w formie karty podatkowej, może zgłosić wniosek o zastosowanie tej formy opodatkowania w terminie siedmiu dni od daty zrzeczenia się.

3. W razie zrzeczenia się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej, jeżeli nie zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2, powstaje obowiązek płacenia podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach. Obowiązek prowadzenia ksiąg, jeżeli podatnik dotychczas nie miał obowiązku ich prowadzenia, powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się zastosowania opodatkowania w formie karty podatkowej.

§ 20. 1. W razie rozpoczęcia wykonywania działalności w ciągu roku podatkowego, podatki w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej za pierwszy miesiąc pobiera się w pełnej wysokości należnej za ten miesiąc, chyba że wykonywanie działalności rozpoczęło po dniu 15 tego miesiąca; w tym wypadku pobiera się podatki za okres od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do końca miesiąca w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień.

2. W razie zaprzestania na stałe wykonywania działalności w ciągu roku podatkowego i zgłoszenia tego urzędowi skarbowemu, podatki w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej za ostatni miesiąc wykonywania działalności pobiera się w pełnej wysokości należnej za ten miesiąc, chyba że zaprzestanie działalności nastąpiło przed dniem 16 tego miesiąca; w tym wypadku pobiera się podatki za okres do dnia zaprzestania działalności w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień.

§ 21. 1. W razie zgłoszenia przez podatnika przerwy w wykonywaniu działalności, nie pobiera się podatków w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej za pełny okres przerwy trwającej nieprzerwanie co najmniej 10 dni w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień przerwy. Zgłoszenie przerwy przez podatnika powinno nastąpić w terminie trzech dni od jej rozpoczęcia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników wykonujących przewóz osób taksówkami i dorożkami kon-

nymi oraz przewóz ładunków taksówkami bagażowymi. Podatnicy ci są obowiązani prowadzić książkę ewidencji przerw w wykonywaniu działalności. Przed rozpoczęciem zapisów książka powinna być przedstawiona do poświadczenia urzędowi skarbowemu.

3. Zapisy w książce ewidencji przerw powinny być potwierdzone w razie przerwy spowodowanej chorobą — przez właściwą organizację samorządu społeczno-zawodowego podatników na podstawie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy, a w pozostałych wypadkach — przez organ właściwy do wydawania uprawnień do wykonywania działalności, któremu uprawnienie powinno być złożone na okres przerwy.

4. Książka ewidencji przerw powinna być zbroszurowana, ponumerowana i zawierać: liczbę porządkową, datę wpisu, okres przerwy, przyczynę przerwy oraz potwierdzenie zapisu przez organizację lub organ, o których mowa w ust. 3. Zapisy powinny być dokonywane atrymentem lub długopisem na oddzielnej karcie dla każdego półrocza roku podatkowego.

5. Książka ewidencji przerw za pierwsze półrocze roku podatkowego powinna być złożona urzędowi skarbowemu w terminie do dnia 7 lipca tego roku, a za drugie półrocze — w terminie do dnia 7 stycznia roku następującego po roku podatkowym.

6. Od podatników, o których mowa w ust. 2, nie pobiera się podatków w formie karty podatkowej za każdy pełny okres przerwy trwającej nieprzerwanie co najmniej 3 dni w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień przerwy.

§ 22. 1. Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej, z wyjątkiem prowadzących parkingi, jeżeli przy wykonywaniu działalności zatrudniają pracowników, w tym również wymienionych w § 5 ust. 6, ust. 7 pkt 1, 3 i 4 oraz ust. 8 i § 16 ust. 3, z wyjątkiem małżonka, obowiązani są prowadzić książkę ewidencji zatrudnienia tych osób. Przed rozpoczęciem zapisów książka powinna być przedstawiona do poświadczenia urzędowi skarbowemu.

2. Książka ewidencji zatrudnienia powinna być zbroszurowana, ponumerowana i zawierać: liczbę porządkową, imię i nazwisko osoby zatrudnionej, daty: rozpoczęcia i zakończenia pracy przez tę osobę oraz odnotacje o przerwach w zatrudnieniu. Zapis dotyczący zatrudnienia danej osoby powinien być dokonany nie później niż przed rozpoczęciem pracy przez tę osobę.

§ 23. 1. Podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej są obowiązani zawiadomić urząd skarbowy o zmianach, jakie zaszły w stosunku do stanu faktycznego podanego w złożonym wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia albo we wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej, a jeżeli małżonek podatnika prowadzi odrębną działalność na terenie objętym właściwością innego urzędu skarbowego — również o zmianach w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku małżonka, a mianowicie:

1) o zmianach, które powodują utratę warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej,

2) o następujących zmianach, które mają wpływ na wysokość podatków w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej: o zmianach w stanie zatrudnienia, o zmianach miejsca wykonywania działalności, o zmianach rodzaju i zakresu wykonywanej działalności, o zmianach liczby stanowisk na parkingu oraz liczby i rodzaju urządzeń przy wykonywaniu usług rozrywkowych, o zmianie pojazdu lub rodzaju silnika przy wykonywaniu usług transportowych, o zmianie liczby godzin przeznaczonych na wykonywanie wolnych zawodów w zakresie służby zdrowia.

2. Nie uważa się za zwiększenie stanu zatrudnienia czasowego zatrudnienia pracownika lub pełnoletniego członka rodziny w miejsce nieobecnego stałego pracownika, którego nieobecność jest uzasadniona szczególnymi względami, np. chorobą, urlopem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe, i trwa nieprzerwanie co najmniej 10 dni.

3. O zmianach, o których mowa w ust. 1, podatnik jest obowiązany zawiadomić pisemnie urząd skarbowy najpóźniej w terminie siedmiu dni od powstania okoliczności powodujących zmiany. Jeśli zawiadomienie dotyczy zatrudnienia osoby, o której mowa w § 5 ust. 8, należy w nim również podać szczegółowy zakres czynności, które osoba ta ma wykonywać.

§ 24. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 23 ust. 1 pkt 2, zmiana wysokości podatków w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej następuje poczynając od miesiąca, w którym zaszły okoliczności powodujące zmianę. Należność za ten miesiąc pobiera się w wysokości 1/30 dotychczasowej miesięcznej należności za każdy dzień części miesiąca przed dniem, w którym nastąpiła zmiana, zwiększonej lub zmniejszonej o 1/30 nowej miesięcznej należności za każdy dzień pozostałej części tego miesiąca.

§ 25. 1. Podatnicy, którzy zawiadomią urząd skarbowy o utracie warunków do uiszczania opłaty skarbowej, obowiązani są płacić podatki obrotowy i dochodowy, poczynając od dnia, w którym nastąpiła utrata tych warunków. Do podatników tych za tę część roku, w której nie przysługuje im zastosowanie opłaty skarbowej, może być zastosowane opodatkowanie w formie karty podatkowej lub opodatkowanie na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej bądź ze świadczeń wykonywanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych, jeżeli wykonują działalność w warunkach uzasadniających zastosowanie tych form opodatkowania i zgłoszą odpowiedni wniosek w terminie określonym w § 23 ust. 3.

2. Podatnicy, którzy zawiadomią urząd skarbowy o utracie warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej, obowiązani są płacić podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach, poczynając od dnia, w którym nastąpiła utrata tych warunków. Do podatników tych za tę część roku, w której nie przysługuje im opodatkowanie w formie karty podatkowej, może być zastosowane opodatkowanie na zasadach określonych w odrębnych przepisach w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym przychodów ze sprze-

dazy ewidencjonowanej bądź ze świadczeń wykonywanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych, jeżeli wykonują działalność w warunkach uzasadniających zastosowanie tych form opodatkowania i zgłoszą odpowiedni wniosek w terminie określonym w § 23 ust. 3.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 1 i 2, są obowiązani do uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego oraz do założenia właściwych ksiąg bądź właściwych książek ewidencji, poczynając od dnia, w którym nastąpiła utrata warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej, chyba że są zwolnieni od tego obowiązku.

4. W stosunku do podatników, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegających za część roku opodatkowaniu na ogólnych zasadach, za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za ten okres przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się zasadę określoną w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192 i z 1985 r. Nr 12, poz. 51).

§ 26. 1. Podatnicy, którzy:

- 1) podadzą we wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej albo we wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia dane niezgodne ze stanem faktycznym, powodujące nieuzasadnione zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej bądź ustalenie wysokości podatków w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej w kwocie niższej od należnej,
- 2) prowadzą nierzetelnie (niezgodnie ze stanem faktycznym) książkę ewidencji zatrudnienia bądź mimo obowiązku nie prowadzą jej w ogóle, a stwierdzony stan zatrudnienia jest wyższy od zgłoszonego urzędowi skarbowemu,
- 3) nie zawiadomią urzędu skarbowego o zmianach powodujących utratę warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej albo mających wpływ na podwyższenie wysokości podatków w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej bądź w zawiadomieniu podadzą dane w tym zakresie niezgodne ze stanem faktycznym,
- 4) w wypadku określonym w § 12 prowadzą nierzetelnie książkę ewidencji sprzedaży produktów lub usług luksusowych bądź nie prowadzą jej w ogóle albo nie przedstawią jej urzędowi skarbowemu, uniemożliwiając przez to sprawdzenie obliczenia wysokości podatku obrotowego,
- 5) osiągną udowodniony obrót oczywiście wyższy od możliwego do uzyskania w warunkach zgłoszonych we wniosku o wydanie potwierdzenia zgłoszenia lub we wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej albo w zawiadomieniu o zmianach i okoliczność ta, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego z udziałem podatnika i zasięgnięciu opinii właściwej organizacji samorządu społeczno-zawodowego podatników, zostanie potwierdzona opinia biegłego,

podlegają wyłączeniu z opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej i są obowiązani płacić podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach

za cały rok podatkowy. Podatnikom tym nie ustala się również w okresie dwóch następnych lat podatkowych opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej oraz opodatkowania w innych formach zryczałtowanych, z wyjątkiem stosowanych z mocy prawa, oraz od przychodów ze świadczeń na eksport wykonywanymi za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczej.

2. Utrata warunków do opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej powoduje obowiązek uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego. W wypadkach określonych w ust. 1 obowiązek założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została doręczona ostateczna decyzja wyłączająca podatnika z opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej.

§ 27. W razie wyłączenia podatnika z opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej kwoty wpłacone z tego tytułu zalicza się na opłatę związaną ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego oraz na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy, ustalone na ogólnych zasadach.

§ 28. Podatnikowi przysługuje zrzeczenie z opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji zmieniającej wysokość podatków w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej. Przepisy § 19 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 29. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników oraz w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła (Dz. U. Nr 43, poz. 196 i z 1985 r. Nr 1, poz. 5).

§ 30. 1. Podatnicy, dla których określono inne warunki opodatkowania w formie karty podatkowej lub opłaty skarbowej od przewidzianych w rozporządzeniu wymienionym w § 29, są obowiązani zawiadomić urząd skarbowy w terminie do 31 stycznia roku podatkowego o dokonaniu zmian w zakresie wykonywanej działalności, uzasadniających zastosowanie opodatkowania w tych formach na zasadach niniejszego rozporządzenia.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, traktuje się na równi z wnioskiem o zastosowanie opodatkowania na zasadach rozporządzenia.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Minister Finansów: S. Niewczarz